Ὁ τοῦ Διός παῖς καλλίνικος
Ἡρακλῆς
ἐνθάδε κατοικεῖ· μηδὲν εἰσίτω
κακόν,

ἐπέγραψε Μετὰ τὸν πόλεμον ἡ συμμαχία. Ἄσωτον θεασάμενος ἐν πανδοκείῳ ἐλάας ἐσθίοντα, ἔφη· Εἰ οὕτω κατὰ γνώμην ἠρίστας, οὐκ ἂν οὕτω παρὰ γνώμην ἐδείπνεις.

Τὴν φιλαργυρίαν εἶπε μητρόπολιν πάντων τῶν κακῶν.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας θεῶν εἰκόνας· τὸν ἔρωτα σχολαζόντων ἀσχολίαν. Ἐρωτηθεὶς τί ἄθλιον ἐν βίῳ, ἔφη· Γέρων ἄπορος· καὶ τί τῶν θηρίων κάκιστα δάκνει, Τῶν μὲν ἀγρίων, εἶπε, συκοφάντης, τῶν δὲ ἡμέρων κόλαξ. Τὸν πρὸς χάριν λόγον ἔφη μελιτίνην ἀγχόνην εἶναι, τὴν γαστέρα Χάρυβδιν εἶναι τοῦ βίου· Ἀκούσας ποτέ, ὅτι Διδύμων ὁ αὐλητὴς ἑάλω μοιχείας, Ἄξιος, ἔφη, ἐκ τοῦ ὀνόματος κρέμασθαι. Ἐρωτηθεὶς διὰ τί τὸ χρυσίον χλωρόν ἐστιν, ἔφη· Ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐπιβούλους.

«Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνικος
Ἡρακλῆς
ἐνθάδε κατοικεῖ· μηδὲν εἰσίτω
κακόν· »

ἐπέγραψε· « μετὰ τὸν πόλεμον ἡ συμμαχία. » ... ἄσωτον θεασάμενος ἐν πανδοκείῳ ἐλάας ἐσθίοντ' ἔφη, « εἰ οὕτως ἠρίστας, οὐκ ἂν οὕτως ἐδείπνεις. »

VI, 2, 50. τὴν φιλαργυρίαν εἶπε μητρόπολιν πάντων τῶν κακῶν.

VI, 2, 51. τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας θεῶν εἰκόνας εἶναι· τὸν ἔρωτα σχολαζόντων ἀσχολίαν. ἐρωτηθεὶς τί ἄθλιον ἐν βίῳ, ἔφη, « γέρων ἄπορος. » ἐρωτηθεὶς τί τῶν θηρίων κάκιστα δάκνει, ἔφη, « τῶν μὲν ἀγρίων συκοφάντης, τῶν δὲ ἡμέρων κόλαξ. » ... τὸν πρὸς χάριν λόγον ἔφη μελιτίνην ἀγχόνην εἶναι. τὴν γαστέρα Χάρυβδιν ἔλεγε τοῦ βίου. ἀκούσας ποτὲ ὅτι Διδύμων ὁ αὐλητὴς μοιχὸς ἑάλω, « ἄξιος, ἔφη, ἐκ τοῦ ὀνόματος κρέμασθαι. » ἐρωτηθεὶς διὰ τί τὸ χρυσίον χλωρόν ἐστιν, ἔφη, « ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐπιβουλεύοντας. »

5-6. ἐπέγραψε—συμμαχία ΠΕ: ἐπέγραψεν ἡ συμμαχία μετὰ τὸν πόλεμον Δ 6. θεασάμενος ΔΕ: λείπει Π 7. πανδοκείῳ Ε: πανδωκείῳ ΔΠ ἐλάας ΔΕ: θεασάμενος ἐλάας Π ἐσθίοντα ΔΠ: ἐσθίοντ' Ε 8. οὕτω κατὰ γνώμην ΔΠ: οὕτως Ε 9. οὕτω παρὰ γνώμην ΔΠ: οὕτως Ε 15. εἰκόνας ΔΠ: εἰκόνας εἶναι Ε 17. καὶ ΔΠ: ἐρωτηθεὶς Ε 18. τῶν ΔΠ: ἔφη τῶν Ε 22-23. χάρυβδιν εἶναι τοῦ βίου Δ: τοῦ βίου χάρυβδιν Π: Χάρυβδιν ἔλεγε τοῦ βίου Ε 24-25. ἑάλω μοιχείας ΔΠ: μοιχὸς ἑάλω Ε 28-29. ἐπιβούλους ΔΠ: ἐπιβουλεύοντας Ε

Ἰδὼν δραπέτην ἐπὶ φρέατι καθήμενον, ἔφη· Μειράκιον, βλέπε μὴ ἐμπέσῃς. Ἰδὼν ποτε γυναῖκα ἀπ' ἐλαίας ἀπηγχονισμένην, Εἴθε, ἔφη, πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον ἐνέγκοι καρπόν. Ἐρωτηθεὶς εἰ παιδισκάριον ἢ παιδάριον ἔχοι, ἔφη· Οὔ. Τοῦ οὖν ἐρωτήσαντος εἰπόντος· Ἐὰν οὖν ἀποθάνῃς, τίς σε ἐξοίσει; ἔφη· Ὁ χρῄζων τῆς οἰκίας.

VI, 2.52. ἰδὼν ποτε δραπέτην ἐπὶ φρέατι καθήμενον ἔφη, «μειράκιον, βλέπε μὴ ἐμπέσῃς...» ἰδὼν ποτε γυναῖκας ἀπ' ἐλαίας ἀπηγχονισμένας, «εἴθε γάρ, ἔφη, πάντα τὰ δένδρα τοιοῦτον καρπὸν ἤνεγκεν.» ... ἐρωτηθεὶς εἰ παιδισκάριον ἢ παιδάριον ἔχοι, ἔφη, «οὔ·» τοῦ δὲ εἰπόντος, «ἐὰν οὖν ἀποθάνῃς, τίς σε ἐξοίσει;» ἔφη, «Ὁ χρῄζων τῆς οἰκίας.»

Πρὸς τὸν πολυτελῶς ὀψωνοῦντα ἔφη·

Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσ-
σεαι, οἷ' ἀγοράζεις.

VI. 2.53. πρὸς τὸν πολυτελῶς ὀψωνοῦντα,

Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσ-
σεαι, οἷ' ἀγοράζεις;

Πλάτωνος περὶ ἰδεῶν διαλεγομένου καὶ ὀνομάζοντος τραπεζότητα καὶ κυαθότητα, Τράπεζαν μέν, εἶπε, καὶ κύαθον ὁρῶ, τραπεζότητα δὲ καὶ κυαθότητα οὐδαμῶς ἔγωγε, ὦ Πλάτων. Καὶ ὅς· Κατὰ λόγον, ἔφη· οἷς μὲν γὰρ κύαθος καὶ τράπεζα θεωρεῖται, ὀφθαλμοὺς ἔχεις, ᾧ δὲ τραπεζότης καὶ κυαθότης βλέπεται, νοῦν οὐκ ἔχεις.

Πλάτωνος περὶ ἰδεῶν διαλεγομένου καὶ ὀνομάζοντος τραπεζότητα καὶ κυαθότητα, «ἐγώ, εἶπεν, ὦ Πλάτων, τράπεζαν μὲν καὶ κύαθον ὁρῶ· τραπεζότητα δὲ καὶ κυαθότητα οὐδαμῶς·» καὶ ὅς, «κατὰ λόγον, ἔφη· οἷς μὲν γὰρ κύαθος καὶ τράπεζα θεωρεῖται, ὀφθαλμοὺς ἔχεις· ᾧ δὲ τραπεζότης καὶ κυαθότης βλέπεται, νοῦν οὐκ ἔχεις.»

Ἐρωτηθεὶς ἐν ποίῳ καιρῷ δεῖ

VI, 2. 54. ἐρωτηθεὶς ποίῳ

1. ἰδὼν ΔΠ: ἰδὼν ποτε Ε 2. μειράκιον ΔΕ: λείπει Π 3. ποτε ΔΕ: ποτὲ Π 3-4. γυναῖκα ... ἀπηγχονισμένην Π: γυναῖκας ... ἀπηγχονισμένας ΔΕ 4. εἴθε ΔΠ: εἴθε γάρ Ε 6. ἐνέγκοι καρπόν ΔΠ: καρπὸν ἤνεγκεν Ε 7. παιδάριον ΔΕ: παιδίον Π ἔχοι ΔΠ: ἔχει Ε 8. οὔ Ε: οὐ ΔΠ οὖν ἐρωτήσαντος ΔΠ: δὲ Ε 13. ἔφη ΔΠ: λείπει Ε 14-15. ἔσσεαι Ε: ἔσεαι ΔΠ 18. τράπεζαν (τραπέζας Δ) μὲν εἶπε ΔΠ: ἐγὼ εἶπεν ὦ Πλάτων, τράπεζαν μὲν Ε 20-21. ἔγωγε ὦ Πλάτων ΔΠ: λείπουσιν Ε 21. κατὰ λόγον ΠΕ: καταλόγον Δ 22-23. κύαθος καὶ τράπεζα ΠΕ: τράπεζα καὶ κύαθος Δ 27. ἐν ΔΠ: λείπει Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

γαμεῖν, ἔφη· Τοὺς μὲν νέους μηδέπω, τοὺς δὲ πρεσβυτέρους μηδεπώποτε. Μειράκιον καλλωπιζόμενον ἰδών, ἔφη· Εἰ μὲν πρὸς ἄνδρας, ἀτυχεῖς, εἰ δὲ πρὸς γυναῖκας, ἀδικεῖς. Ἕτερον δὲ μειράκιον ἐρυθριῶν, θάρρει, ἔφη· τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα. Ἐρωτηθεὶς ποῖον οἶνον ἡδέως πίνει, ἔφη· Τὸν ἀλλότριον.

Πρὸς τοὺς συμβουλεύοντας τὸν ἀποδράντα αὐτοῦ δοῦλον ζητεῖν Γελοῖον, ἔφη, εἰ Μάνης μὲν χωρὶς Διογένους ζῇ, Διογένης δὲ χωρὶς Μάνου οὐ δυνήσεται. Ἀριστῶν ἐλάας, πλακοῦντος εἰςαχθέντος, ἔρριψε τὰς ἐλάας, εἰπών

Ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν ἐξίστασο·

καὶ ἄλλοτε·

Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.

Ἐρωτηθεὶς ποταπὸς εἴη κύων, Πεινῶν μέν, εἶπε, Μελιταῖος, χορ-

καιρῷ δεῖ γαμεῖν, ἔφη, «τοὺς μὲν νέους μηδέπω, τοὺς δὲ πρεσβυτέρους μηδεπώποτε.» ... μειράκιον ἰδὼν καλλωπιζόμενον ἔφη, «εἰ μὲν πρὸς ἄνδρας, ἀτυχεῖς· εἰ δὲ πρὸς γυναῖκας, ἀδικεῖς.» ἰδών ποτε μειράκιον ἐρυθριῶν, «θάρρει, ἔφη· τοιοῦτόν ἐστι τῆς ἀρετῆς τὸ χρῶμα.» ... ἐρωτηθεὶς ποῖον οἶνον ἡδέως πίνει, ἔφη, «τὸν ἀλλότριον.»

VI, 2.55. πρὸς τοὺς συμβουλεύοντας τὸν ἀποδράντα αὐτοῦ δοῦλον ζητεῖν, «γελοῖον, ἔφη, εἰ Μάνης μὲν χωρὶς Διογένους ζῇ, Διογένης δὲ χωρὶς Μάνου οὐ δυνήσεται.» ἀριστῶν ἐλάας, πλακοῦντος ἐπειςενεχθέντος, ῥίψας φησίν,

Ὦ ξένε, τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο·

καὶ ἄλλοτε·

Μάστιξεν δ' ἐλάαν.

ἐρωτηθεὶς ποταπὸς εἴη κύων; ἔφη «πεινῶν μὲν Μελιταῖος, χορτα-

2-3. μηδεπώποτε ΠΕ: μηδὲ πώποτε Δ 3-4. καλλωπιζόμενον ἰδὼν ΔΠ: ἰδὼν καλλωπιζόμενον Ε 5. ἀτυχεῖς ΠΕ: ἀδικεῖς Δ 6. ἀδικεῖς ΠΕ: ἀτυχεῖς Δ ἕτερον δὲ ΔΠ: ἰδών ποτε Ε 8. τοιοῦτόν ἐστι ΔΕ: τοιοῦτον ἐστὶ Π 16. μάνου ΔΕ: μάνεντος Π οὐ δυνήσεται ΠΕ: ζῆν οὐ δύναται Δ 17-18. εἰςαχθέντος ΔΠ: ἐπειςενεχθέντος Ε 18. ἔρριψε τὰς ἐλάας εἰπὼν Π: ἔρριψεν εἰπὼν τὰς ἐλάας Δ: ῥίψας φησὶν Ε 19. ὦ ξένε Ε: ξεῖνε ΔΠ 19-20. ἐξίστασο ΔΠ: μεθίστασο Ε 23. μάστιξεν Ε: μάστιξε ΔΠ 23-24. τὼ (τῶ Δ)—πετέσθην ΔΠ: λείπουσιν Ε 25. εἴη κύων ΔΕ: κύων εἴη Π 26. πεινῶν μὲν εἶπε Π: πεινῶν εἶπε Δ: ἔφη πεινῶν μὲν Ε

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τασθεὶς δὲ Μολοττικός, τούτων οὓς ἐπαινοῦντες οἱ πολλοὶ οὐ τολμῶσι συνεξιέναι μετ' αὐτῶν εἰς θήραν.

Ἐρωτηθεὶς διὰ τί οἱ πλούσιοι προσαίταις μὲν διδόασι, φιλοσόφοις δὲ οὔ, ἔφη· Ὅτι χωλοὶ μὲν καὶ τυφλοὶ γενέσθαι ἐλπίζουσι, φιλοσοφῆσαι δὲ οὐδέποτε. Φιλάργυρον ᾔτει· τοῦ δὲ βραδύνοντος, Ἄνθρωπε, εἶπεν, εἰς τροφὴν αἰτῶ καὶ οὐκ εἰς ταφήν. Ὀνειδιζόμενός ποτε ἐπὶ τῷ παραχαράξαι τὸ νόμισμα, ἔφη· Ἦν ποτε χρόνος ἐκεῖνος, ὅτ' ἤμην ἐγὼ τοιοῦτος ὁποῖος σὺ νῦν· ὁποῖος δ' ἔγωγε νῦν, σὺ οὐδέποτε.

Εἰς Μύνδον ἐλθὼν καὶ θεασάμενος μεγάλας τὰς πύλας, μικρὰν δὲ τὴν πόλιν, ἔφη· Ἄνδρες Μύνδιοι, κλείσατε τὰς πύλας, μὴ ἡ πόλις ὑμῶν ἐξέλθῃ. Θεασάμενος πορφυροκλέπτην πεφωραμένον, εἶπε· Τόνδ'

Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ
Μοῖρα κραταιή.

Κρατέρου ἀξιοῦντος παρ' αὐτὸν

σθεὶς δὲ Μολοττικός, τούτων οὓς ἐπαινοῦντες οἱ πολλοὶ οὐ τολμῶσι διὰ τὸν πόνον συνεξιέναι αὐτοῖς ἐπὶ τὴν θήραν...

VI. 2 56. ἐρωτηθεὶς διὰ τί προσαίταις μὲν ἐπιδιδόασι, φιλοσόφοις δὲ οὔ, ἔφη, « ὅτι χωλοὶ μὲν καὶ τυφλοὶ γενέσθαι ἐλπίζουσι, φιλοσοφῆσαι δ' οὐδέποτε· » φιλάργυρον ᾔτει· τοῦ δὲ βραδύνοντος, « ἄνθρωπε, εἶπεν, εἰς τροφήν σε αἰτῶ, οὐκ εἰς ταφήν. » ὀνειδιζόμενός ποτε ἐπὶ τῷ παραχαράξαι τὸ νόμισμα ἔφη, « ἦν ποτε χρόνος ἐκεῖνος ὅτ' ἤμην ἐγὼ τοιοῦτος ὁποῖος σὺ νῦν· ὁποῖος δ' ἐγὼ νῦν, σὺ οὐδέποτε. »

VI, 2,57. εἰς Μύνδον ἐλθὼν καὶ θεασάμενος μεγάλας τὰς πύλας, μικρὰν δὲ τὴν πόλιν, « ἄνδρες Μύνδιοι, ἔφη, κλείσατε τὰς πύλας, μὴ ἡ πόλις ὑμῶν ἐξέλθῃ. » θεασάμενός ποτε πορφυροκλέπτην πεφωραμένον ἔφη,

Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ
Μοῖρα κραταιή.

Κρατέρου ἀξιοῦντος πρὸς αὐτὸν

1. Μολοττικὸς Ε: συλοτικὸς ΔΠ 2. τολμῶσι ΔΠ: τολμῶσι διὰ τὸν πόνον Ε 3. μετ' αὐτῶν εἰς ΔΠ: αὐτοῖς ἐπὶ τὴν Ε 5. οἱ πλούσιοι ΔΠ: λείπουσιν Ε 6. διδόασι ΔΠ: ἐπιδιδόασι Ε 7. οὔ Ε: οὐ ΔΠ 9. δὲ ΔΠ: δ' Ε 12. καὶ Δ: λείπει ΠΕ 14. ἦν ΠΕ: ἣν Δ 16. ἔγωγε ΔΠ: ἐγὼ Ε 17. οὐδέποτε ΔΕ: οὐδεπώποτε Π 20-21. ἔφη ἄνδρες μύνδιοι ΔΠ: ἄνδρες Μύνδιοι ἔφη Ε 22. θεασάμενος ΔΠ: θεασάμενός ποτε Ε 23-24. εἶπε τόνδ' ΔΠ: ἔφη Ε 25. ἔλλαβε Ε: ἔλαβε ΔΠ 27. κρατέρου Ε: κρατεροῦ ΔΠ παρ' ΔΠ: πρὸς Ε αὐτὸν ΠΕ: αὐτῷ Δ

ἀπιέναι, Ἀλλὰ βούλομαι, ἔφη, ἐν Ἀθήναις ἅλα λείχειν ἢ παρὰ Κρατέρῳ πολυτελοῦς ἀπολαύειν τραπέζης. Ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι παχεῖ ὄντι προσελθών, Ἐπίδος καὶ ἡμῖν, ἔφη, τοῖς πτωχοῖς τῆς γαστρός· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς κουφισθήσῃ καὶ ἡμᾶς ὠφελήσεις. Τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος διαλεγομένου ποτέ, τάριχος προτείνας περιέσπασε τοὺς ἀκροατάς· ἀγανακτοῦντος δέ, Τὴν Ἀναξιμένους, ἔφη, διάλεξιν ὀβολοῦ τάριχος διαλέλυκεν. Ὀνειδιζόμενος ὅτι ἐν ἀγορᾷ ἔφαγεν, Ἐν ἀγορᾷ γάρ, ἔφη, καὶ ἐπείνησα. Πρὸς τὸν εἰπόντα, ὅτι Οἱ πλείους σου καταγελῶσι, Κἀκείνων τυχόν, εἶπεν, οἱ ὄνοι· ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι τῶν ὄνων ἐπιστρέφονται, οὔτ' ἐγὼ ἐκείνων.

ἀπιέναι, «ἀλλὰ βούλομαι, ἔφη, ἐν Ἀθήναις ἅλα λείχειν ἢ παρὰ Κρατέρῳ τῆς πολυτελοῦς τραπέζης ἀπολαύειν.» Ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι παχεῖ ὄντι προσελθών, «ἐπίδος καὶ ἡμῖν, ἔφη, τοῖς πτωχοῖς τῆς γαστρός· καὶ γὰρ αὐτὸς κουφισθήσῃ καὶ ἡμᾶς ὠφελήσεις.» διαλεγομένου ποτὲ τοῦ αὐτοῦ τάριχος προτείνας περιέσπασε τοὺς ἀκροατάς· ἀγανακτοῦντος δέ, «τὴν Ἀναξιμένους, ἔφη, διάλεξιν ὀβολοῦ τάριχος διαλέλυκεν.» (58) ὀνειδιζόμενός ποτε ὅτι ἐν ἀγορᾷ ἔφαγεν, «ἐν ἀγορᾷ γάρ, ἔφη, καὶ ἐπείνησα.»... πρὸς τὸν εἰπόντα, «οἱ πλείους σου καταγελῶσι», «κἀκείνων τυχόν, εἶπεν, οἱ ὄνοι· ἀλλ' οὔτ' ἐκεῖνοι τῶν ὄνων ἐπιστρέφονται, οὔτ' ἐγὼ ἐκείνων.»

Εὐμόρφῳ μειρακίῳ ἀπιόντι εἰς συμπόσιον ἔφη· Χείρων ἐπανήξεις. Τοῦ δ' ἐπανελθόντος καὶ τῇ ἑξῆς εἰπόντος Καὶ ἀπῆλθον καὶ χείρων οὐκ ἐγενόμην, ἔφη· Χεί-

VI, 2, 59. εὐμόρφῳ μειρακίῳ ἀπιόντι εἰς συμπόσιον ἔφη, «χείρων ἐπανήξεις·» τοῦ δ' ἐπανελθόντος καὶ τῇ ἑξῆς εἰπόντος, «καὶ ἀπῆλθον καὶ χείρων οὐκ ἐγενό-

2-3. Κρατέρῳ Ε: κρατερῷ ΔΠ 3-4. πολυτελοῦς ἀπολαύειν τραπέζης Δ: ἀπολαύειν πολυτελοῦς τραπέζης Π: τῆς πολυτελοῦς τραπέζης ἀπολαύειν Ε 4. ῥήτορι Ε: ῥήτορι ΔΠ 6. ἔφη τοῖς πτωχοῖς ΠΕ: τοῖς πτωχοῖς ἔφη Δ 7. γὰρ καὶ ΔΠ: γὰρ Ε 7-8. κουφισθήσῃ Ε: κουφίσῃ ΔΠ 8-9. τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος διαλεγομένου ΔΠ: διαλεγομένου ποτὲ τοῦ αὐτοῦ Ε 12. ἀναξιμένους ΠΕ: ἀραξιμένους Δ 12-13. διάλεξιν ΔΕ: διάλεκτον Π 14. ὀνειδιζόμενος ΔΠ: ὀνειδιζόμενός ποτε Ε 15. καὶ ΠΕ: λείπει Δ 16. ὅτι ΔΠ: λείπει Ε 19. οὔτ' ΠΕ: οὔτε Δ 20. οὔτ' ΔΕ: οὔτε Π 23. χείρων ΔΕ: χεῖρον Π 24. δ' Ε: δὲ ΔΠ 24-25. τῇ ἑξῆς ΠΕ: λείπουσι Δ

ρων μὲν οὔ, Εὐρυτίων δέ. Δύσκολον ᾔτει· τοῦ δὲ εἰπόντος Ἐάν με πείσῃς, ἔφη· Εἴ σε ἐδυνάμην πεῖσαι, ἔπεισα ἂν ἀπάγξασθαι. Ἐπανήρχετο ἐκ Λακεδαίμονος εἰς Ἀθήνας· πρὸς οὖν τὸν πυθόμενον Ποῖ καὶ πόθεν, Ἐκ τῆς ἀνδρωνίτιδος, εἶπεν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν.

Τοὺς ἀσώτους ἔφη παραπλησίους εἶναι συκαῖς ἐπὶ κρημνοῖς πεφυκυίαις, ὧν τοῦ καρποῦ ἄνθρωπος μὲν οὐκ ἀπογεύεται, κόρακες δὲ καὶ γῦπες ἐσθίουσι. Φρύνης Ἀφροδίτην χρυσῆν ἀναθείσης ἐν Δελφοῖς ἐπέγραψεν· Ἀπὸ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας. Ἀλεξάνδρου ἐπιστάντος αὐτῷ καὶ εἰπόντος Ἐγώ εἰμι Ἀλέξανδρος ὁ μέγας βασιλεύς, Κἀγώ φησι, Διογένης ὁ κύων. Ἐρωτηθεὶς τί ποιῶν κύων καλεῖται, ἔφη· Τοὺς μὲν διδόντας σαίνων, τοὺς δὲ μὴ διδόντας ὑλακτῶν, τοὺς δὲ πονηροὺς δάκνων. Ἀπὸ συκῆς ὠπώριζε· τοῦ δὲ φυλάττοντος εἰπόντος Αὐτόθι πρώην ἄνθρωπος ἀπήγξατο, Ἐγὼ οὖν, φησιν, αὐτὴν καθαρῶ. Ἰδὼν Ὀλυμπιονίκην εἰς ἑταίραν πυκνότερον ἀτενίζοντα, Ἴδε, ἔφη, κριὸν

μην,» ἔφη. «Χείρων μὲν οὔ, Εὐρυτίων δέ.» δύσκολον ᾔτει· τοῦ δ' εἰπόντος, «ἐάν με πείσῃς,» ἔφη, «εἴ σε ἐδυνάμην πεῖσαι, ἔπεισα ἄν σε ἀπάγξασθαι. ἐπανήρχετο ἐκ Λακεδαίμονος εἰς Ἀθήνας· πρὸς οὖν τὸν πυθόμενον, «ποῖ καὶ πόθεν»; ἐκ τῆς ἀνδρωνίτιδος, εἶπεν, εἰς τὴν γυναικωνῖτιν.»

VI, 2.60. τοὺς ἀσώτους εἶπε παραπλησίους εἶναι συκαῖς ἐπὶ κρημνῷ πεφυκυίαις, ὧν τοῦ καρποῦ ἄνθρωπος μὲν οὐκ ἀπογεύεται, κόρακες δὲ καὶ γῦπες ἐσθίουσι. Φρύνης Ἀφροδίτην χρυσῆν ἀναθείσης ἐν Δελφοῖς (φασί) τοῦτον ἐπιγράψαι, «ἀπὸ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας.» Ἀλεξάνδρου ποτὲ ἐπιστάντος αὐτῷ καὶ εἰπόντος, «ἐγώ εἰμι Ἀλέξανδρος ὁ μέγας βασιλεύς,» «κἀγώ, φησί, Διογένης ὁ κύων.» ἐρωτηθεὶς τί ποιῶν κύων καλεῖται, ἔφη, «τοὺς μὲν διδόντας σαίνων, τοὺς δὲ μὴ διδόντας ὑλακτῶν, τοὺς δὲ πονηροὺς δάκνων.» (61). ἀπὸ συκῆς ὠπώριζε· τοῦ δὲ φυλάττοντος εἰπόντος, «αὐτόθεν πρώην ἄνθρωπος ἀπήγξατο,» «ἐγὼ οὖν, φησίν, αὐτὴν καθαρῶ.» ἰδὼν Ὀλυμ-

2. δὲ ΔΠ: δ' Ε 10. ἔφη ΔΠ: εἶπε Ε 11. κρημνοῖς Δ: κρημνοῦ Π: κρημνῷ Ε 14. γῦπες ΔΕ: γύπες ΔΠ 16. ἐπέγραψεν ΔΠ: (φασὶ) τοῦτον ἐπιγράψαι Ε 18. ἐπιστάντος ΔΠ: ποτὲ ἐπιστάντος Ε 19. εἰμι Ε: εἰμὶ ΔΠ 20. φησι Δ: φησὶ Ε: ἔφη Π 26. αὐτόθι ΔΠ: αὐτόθεν Ε 28. φησιν ἔγραψα: φησίν ΔΠΕ καθαρῶ Ε: καθάρω ΔΠ

ἀρειμάνιον ὡς ὑπὸ τοῦ τυχόντος κορασίου τραχηλίζεται. Ἀριστῶντι αὐτῷ ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχῶς ἔλεγον Κύον. Ὁ δὲ Ὑμεῖς ἐστε κύνες, ἔφη, οἵ με ἀριστῶντα περιεστήκατε.

Υἱὸν ἑταίρας ἰδὼν λίθον εἰς ὄχλον βάλλοντα, Πρόσεχε, ἔφη, μή σου τὸν πατέρα πλήξῃς. Δείξαντος αὐτῷ παιδαρίου μάχαιραν, ἣν ἔλαβε παρὰ ἐραστοῦ, Ἡ μὲν μάχαιρα, ἔφη, καλή, ἡ δὲ λαβὴ αἰσχρά.

Θυόντων τινῶν τοῖς θεοῖς ἐπὶ τῷ υἱὸν γενέσθαι, ἔφη· Περὶ δὲ τοῦ ποδαπὸς ἐκβῇ οὐ θύετε; Ἐρανόν ποτε ἀπαιτούμενος, πρὸς τὸν ἐρανάρχην ἔφη·

Τοὺς ἄλλους ἐράνιζ', ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Ἐν ἱερῷ δειπνῶν, μεταξὺ ῥυπαρῶν ἄρτων παρατεθέντων, ἄρας αὐτοὺς ἔρριψεν, εἰς ἱερὸν μηδὲν δεῖν ῥυπαρὸν εἰσιέναι εἰπών.

Ἐπαινούντων τινῶν τὸν ἐπι-

πιονίκην εἰς ἑταίραν πυκνότερον ἀτενίζοντα, «ἴδε, ἔφη, κριὸν Ἀρειμάνιον ὡς ὑπὸ τοῦ τυχόντος κορασίου τραχηλίζεται.» ... ἀριστῶντι αὐτῷ ἐν ἀγορᾷ οἱ περιεστῶτες συνεχὲς ἔλεγον, «κύον»· ὁ δέ, ὑμεῖς, εἶπεν, ἐστὲ κύνες, οἵ με ἀριστῶντα περιεστήκατε.»

VI, 2, 62. θεασάμενος υἱὸν ἑταίρας λίθον εἰς ὄχλον βάλλοντα, «πρόσεχε, ἔφη, μὴ τὸν πατέρα πλήξῃς.» δείξαντος αὐτῷ παιδαρίου μάχαιραν ἣν εἰλήφει παρ' ἐραστοῦ, «ἡ μὲν μάχαιρα, ἔφη, καλή, ἡ δὲ λαβὴ αἰσχρά.»

VI, 2, 63 θυόντων τινῶν τοῖς θεοῖς ἐπὶ τῷ υἱὸν γενέσθαι, ἔφη «περὶ δὲ τοῦ ποδαπὸς ἐκβῇ οὐ θύετε;» ἐρανόν ποτ' ἀπαιτούμενος πρὸς τὸν ἐρανάρχην ἔφη,

Τοὺς ἄλλους ἐράνιζ', ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας.

VI, 2, 64. ἐν ἱερῷ δειπνῶν, μεταξὺ ῥυπαρῶν ἄρτων παρατεθέντων, ἄρας αὐτοὺς ἔρριψεν, εἰπὼν εἰς ἱερὸν μηδὲν δεῖν ῥυπαρὸν εἰσιέναι.

VI, 2, 62. ἐπαινούντων τινῶν

1. ἀρειμάνιον ἔγραψα: Ἀρειμάνιον Ε: ἀριμάνιον ΔΠ 2. τραχηλίζεται ΠΕ: τραχηλιάζεται Δ 4. συνεχῶς ΔΠ: συνεχὲς Ε 5. ἐστε (ἐστὲ Δ) κύνες ἔφη ΔΠ: εἶπεν ἐστὲ κύνες Ε με ΔΕ: λείπει Π 9. υἱὸν ἑταίρας ἰδὼν ΔΠ: θεασάμενος υἱὸν ἑταίρας Ε 10-11. μή σου Δ: μὴ ΠΕ 13. ἔλαβε ΔΠ: εἰλήφει Ε παρὰ ΔΠ: παρ' Ε 18. ποδαπὸς Ε: ποταπὸς Π: ποταμὸς Δ 19. ποτε ΔΠ: ποτ' Ε 21. ἐράνιζ' Ε: ἐράνιζε ΔΠ δ' ΠΕ: δὲ Δ 25. εἰς ΔΠ: εἰπὼν εἰς Ε 26. δεῖν ΠΕ: λείπει Δ εἰπὼν ΔΠ: λείπει Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΓΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. Δ. ... Κ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

δόντα αὐτῷ, ἔφη· Ἐμὲ δ' οὐκ ἐπαινεῖτε τὸν ἄξιον λαβεῖν; Ἀπαιτούμενος ὑπό τινος τρίβωνα, ἔφη· Εἰ μὲν ἐχαρίσω, ἔχω, εἰ δ' ἔχρησας, χρῶμαι.

Πρὸς τὸν ὀνειδίζοντα ὡς εἰς τόπους ἀκαθάρτους εἰσίοι, Καὶ γὰρ ὁ ἥλιος, ἔφη, εἰς τοὺς ἀποπάτους, ἀλλ' οὐ μιαίνεται.

Πρὸς τὸν εἰπόντα Οὐδὲν εἰδὼς φιλοσοφεῖς, ἔφη· Εἰ καὶ προσποιοῦμαι φιλοσοφίαν, καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν ἐστι. Πρὸς τὸν συνιστάντα τὸν παῖδα καὶ λέγοντα ὡς εὐφυέστατός ἐστι καὶ τὰ ἤθη κράτιστος Τί οὖν, εἶπεν, ἐμοῦ χρήζει; Τοὺς λέγοντας μὲν τὰ σπουδαῖα, μὴ ποιοῦντας δὲ ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν κιθάρας· καὶ γὰρ καὶ ταύτην μήτε ἀκούειν μήτε αἰσθάνεσθαι. Εἰς θέατρον εἰσῄει ἐναντίος τοῖς ἐξιοῦσιν. Ἐρωτηθεὶς δὲ διὰ τί, Τοῦτ', ἔφη, ἐν παντὶ τῷ βίῳ ἐπιτηδεύω ποιεῖν. Ἰδών ποτε νεανίσκον θηλυνόμενον, Οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, χείρονα τῆς φύσεως περὶ σεαυτοῦ βουλευόμενος; Ἡ μὲν γὰρ σε ἄνδρα ἐποίησε, σὺ δὲ σεαυτὸν βιάζῃ γυναῖκα εἶναι.

τὸν ἐπιδόντα αὐτῷ ἔφη, «ἐμὲ δ' οὐκ ἐπαινεῖτε τὸν ἄξιον λαβεῖν.» ἀπαιτούμενος ὑπό τινος τρίβωνα ἔφη, «εἰ μὲν ἐχαρίσω, ἔχω· εἰ δ' ἔχρησας, χρῶμαι.»

VI, 2, 63. πρὸς τὸν ὀνειδίζοντα ὅτι εἰς τόπους ἀκαθάρτους εἰσίοι, «καὶ γὰρ ὁ ἥλιος, ἔφη, εἰς τοὺς ἀποπάτους ἀλλ' οὐ μιαίνεται.»

VI, 2, 64. πρὸς τὸν εἰπόντα, «οὐδὲν εἰδὼς φιλοσοφεῖς,» ἔφη, «εἰ καὶ προσποιοῦμαι σοφίαν, καὶ τοῦτο φιλοσοφεῖν ἐστι.» πρὸς τὸν συνιστάντα τὸν παῖδα καὶ λέγοντα ὡς εὐφυέστατός ἐστι καὶ τὰ ἤθη κράτιστος, «τί οὖν, εἶπεν, ἐμοῦ χρήζει;» τοὺς λέγοντας μὲν τὰ σπουδαῖα, μὴ ποιοῦντας δέ, ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν κιθάρας· καὶ γὰρ ταύτην μήτ' ἀκούειν μήτ' αἰσθάνεσθαι. εἰς θέατρον εἰσῄει ἐναντίος τοῖς ἐξιοῦσιν· ἐρωτηθεὶς δὲ διὰ τί, «τοῦτο, ἔφη, ἐν παντὶ τῷ βίῳ ἐπιτηδεύω ποιεῖν.» (65) ἰδών ποτε νεανίσκον θηλυνόμενον, «οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, χείρονα τῆς φύσεως περὶ σεαυτοῦ βουλευόμενος; ἡ μὲν γάρ σε ἄνδρα ἐποίησε, σὺ δὲ σεαυτὸν βιάζῃ γυναῖκα εἶ-

4-5. ἔχρησας ΠΕ: ἐχρήσας Δ 6. ὡς ΔΠ: ὅτι Ε 8. γὰρ ΠΕ: λείπει Δ 11. πρὸς τὸν εἰπόντα ΔΕ: εἰπόντος τινὸς ΔΕ 13. φιλοσοφίαν ΔΠ: σοφίαν Ε 14. ἐστι ΠΕ: ἐστιν Ε 21. καὶ ΔΠ: λείπει Ε ταύτην ΠΕ: ταύτας Δ (δὶς) μήτε ΔΠ: μήτ' Ε 23. ἐναντίος Ε: ἐναντίον ΔΠ ἐξιοῦσιν ΔΕ: ἐξιοῦσι Π 24. τοῦτ' ΔΠ: τοῦτο Ε 28. σεαυτοῦ ΔΕ: σαυτοῦ Π βουλευόμενος Ε: βουλόμενος ΔΠ 30. σεαυτὸν Ε: σαυτὸν ἐκ τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἑαυτὸν Π: λείπει Δ

Ἰδὼν ἄφρονα ψαλτήριον ἁρμοζόμενον, Οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, τοὺς μὲν φθόγγους τῷ ξύλῳ προςαρμόττων, τὴν δὲ ψυχὴν εἰς τὸν βίον μὴ ἁρμόττων; Πρὸς τὸν εἰπόντα Ἀνεπιτήδειός εἰμι πρὸς φιλοσοφίαν Τί οὖν, εἶπε, ζῇς, εἰ τοῦ καλῶς ζῆν οὐ μέλει σοι; Ἰδὼν εὐπρεπῆ νεανίσκον ἀπρεπῶς λαλοῦντα, Οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, ἐξ ἐλεφαντίνου κουλεοῦ μολυβδίνην ἕλκων μάχαιραν; Ὀνειδιζόμενος ὅτι ἐν καπηλείῳ πίνει, Καὶ γὰρ ἐν κουρείῳ, ἔφη, κείρομαι.

Πρὸς τὸν καταφρονοῦντα τοῦ πατρὸς Οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, καταφρονῶν τούτου δι' ὃν μέγα φρονεῖς;

Ὀνειδιζόμενος ὅτι παρ' Ἀντιπάτρου τριβώνιον ἔλαβεν, ἔφη·

Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα.

Πρὸς τὸν μυριζόμενον Βλέπε, εἶπε, μὴ ἡ τῆς κεφαλῆς σου εὐωδία δυςωδίαν σου τῷ βίῳ παράσχῃ.

Ἐρωτηθεὶς διὰ τί ἀνδράποδα ἐκλήθη, Ὅτι, ἔφη, πόδας ἀνδρῶν εἶχον, τὴν δὲ ψυχὴν ὁποίαν σὺ

ναι.» ἰδὼν ἄφρονα ψαλτήριον ἁρμοζόμενον, «οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, τοὺς μὲν φθόγγους τῷ ξύλῳ προςαρμόττων, τὴν δὲ ψυχὴν εἰς τὸν βίον μὴ ἁρμόττων;» πρὸς τὸν εἰπόντα, «ἀνεπιτήδειός εἰμι πρὸς φιλοσοφίαν,» τί οὖν, ἔφη, ζῇς, εἰ τοῦ καλῶς ζῆν μὴ μέλει σοι; . . . ἰδὼν εὐπρεπῆ νεανίσκον ἀπρεπῶς λαλοῦντα, «οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, ἐξ ἐλεφαντίνου κολεοῦ μολυβδίνην ἕλκων μάχαιραν;» (66) ὀνειδιζόμενος ὅτι ἐν καπηλείῳ πίνει, «καὶ γὰρ ἐν κουρείῳ, φησί, κείρομαι.»

VI. 2,65. πρὸς τὸν καταφρονοῦντα τοῦ πατρός, «οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, καταφρονῶν τούτου δι' ὃν μέγα φρονεῖς;»

VI, 2, 66. ὀνειδιζόμενος ὅτι παρ' Ἀντιπάτρου τριβώνιον ἔλαβεν, ἔφη,

Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα.

. . πρὸς τὸν μυριζόμενον, «βλέπε, εἶπε, μὴ ἡ τῆς κεφαλῆς σου εὐωδία δυςωδίαν σου τῷ βίῳ παράσχῃ.»

VI, 2, 67. ἐρωτηθεὶς διὰ τί ἀνδράποδα ἐκλήθη, «ὅτι, φησί, τοὺς πόδας ἀνδρῶν εἶχον, τὴν δὲ

3. φθόγγους ΠΕ: ξύλους Δ   ξύλῳ ΠΕ: φθόγγῳ Δ   7. εἶπε ΔΠ: ἔφη Ε   8. οὐ ΔΠ: μὴ Ε   10-11. ἐξ ἐλεφαντίνου ΠΕ: ἐξελεφαντίνου Δ   11. κουλεοῦ ΔΠ: κολεοῦ Ε   14. ἔφη ΔΠ: φησὶ Ε   20. τριβώνιον ΠΕ: τρίβωνα Δ   ἔλαβεν ΠΕ: ἔλαβε Δ   21. οὔτοι Ε: οὔτι Π: οὔτ' Δ   ἀπόβλητ' ἐστὶ Ε: ἀπόβλητά ἐστι ΔΠ   27. ἀνδράποδα Ε: ἀνδράποδον ΔΠ   28. ἔφη πόδας ΔΠ: φησὶ τοὺς πόδας Ε   28-29. ἀνδρῶν εἶχον ΔΕ: εἶχεν ἀνδρῶν Π   29. τὴν δὲ ψυχὴν ὁποίαν ΠΕ: ψυχὴν δὲ οἵαν Δ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

νῦν ὁ ἐξετάζων. Ἄσωτον ᾔτει μνᾶν· πυθομένου δὲ διὰ τί τοὺς μὲν ἄλλους ὀβολὸν αἰτεῖ, αὐτὸν δὲ μνᾶν, Ὅτι παρὰ μὲν τῶν ἄλλων πάλιν ἐλπίζω λαβεῖν, παρὰ σοῦ δὲ οὐκέτι, ἀλλ' ἐν θεῶν γούνασι κεῖται εἰ πάλιν λήψομαι. Ὀνειδιζόμενος ὅτι αὐτὸς αἰτεῖ, Πλάτωνος μὴ αἰτοῦντος, Κἀκεῖνος, εἶπεν, αἰτεῖ, ἀλλ'

Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ
πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.

Ἐρωτηθεὶς εἰ κακὸς ὁ θάνατος, Πῶς, εἶπε, κακός, οὗ παρόντος οὐκ αἰσθανόμεθα; Τὴν παιδείαν εἶπε τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις παραμυθίαν, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτον, τοῖς δὲ πλουσίοις κόσμον εἶναι. Πρὸς Διδύμωνα τὸν μοιχόν, ἰατρεύοντα κόρης ὀφθαλμόν, φησί· Τῆς παρθένου θεραπεύων τὸν ὀφθαλμὸν μὴ τὴν κόρην φθείρῃς.

Εἰώθει δ' ἐν μέσῳ ποιεῖν καὶ τὰ τῆς Δήμητρος καὶ τὰ τῆς Ἀφροδίτης, καὶ τοιούτους τινὰς ἠρώτα

ψυχὴν ὁποίαν σὺ νῦν ὁ ἐξετάζων.» ἄσωτον ᾔτει μνᾶν· πυθομένου δὲ διὰ τί τοὺς μὲν ἄλλους ὀβολὸν αἰτεῖ, αὐτὸν δὲ μνᾶν, «ὅτι, εἶπε, παρὰ μὲν τῶν ἄλλων πάλιν ἐλπίζω λαβεῖν, παρὰ δὲ σοῦ θεῶν ἐν γούνασι κεῖται εἰ πάλιν λήψομαι.» ὀνειδιζόμενος ὅτι αὐτὸς αἰτεῖ, Πλάτωνος μὴ αἰτοῦντος, «κἀκεῖνος, εἶπεν, αἰτεῖ, ἀλλ'

Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ
πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι.

VI, 2,68. ἐρωτηθεὶς εἰ κακὸς ὁ θάνατος, «πῶς, εἶπε, κακός, οὗ παρόντος οὐκ αἰσθανόμεθα;»... τὴν παιδείαν εἶπε τοῖς μὲν νέοις σωφροσύνην, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις παραμυθίαν, τοῖς δὲ πένησι πλοῦτον, τοῖς δὲ πλουσίοις κόσμον εἶναι. πρὸς Διδύμωνα τὸν μοιχὸν ἰατρεύοντά ποτε κόρης ὀφθαλμόν, «ὅρα, φησί, μὴ τὸν ὀφθαλμὸν τῆς παρθένου θεραπεύων τὴν κόρην φθείρῃς.»

VI, 2,69. εἰώθει δὲ πάντα ποιεῖν ἐν τῷ μέσῳ, καὶ τὰ Δήμητρος καὶ τὰ Ἀφροδίτης καὶ

4. ὅτι ΔΠ: ὅτι εἶπε Ε   5. πάλιν ἐλπίζω λαβεῖν ΔΕ: ἐλπίζω λαβεῖν πάλιν Π   6. σοῦ δὲ ΔΠ: δὲ σοῦ Ε   οὐκέτι ἀλλ' Π: λείπουσι ΔΕ   ἐν θεῶν Π: θεῶν ἐν ΔΕ   10. ἀλλ' Ε: λείπει ΔΠ
12. πευθοίαθ' οἱ Ε: πευθοίατ' ΔΠ   20. ἰατρεύοντα ΔΠ: ἰατρεύοντά ποτε Ε   21. φησί ΔΠ: ὅρα φησί Ε   21-22. τῆς παρθένου — ὀφθαλμὸν ΔΠ: μὴ τὸν ὀφθαλμὸν — θεραπεύων Ε   22-23. μὴ τὴν κόρην φθείρῃς Δ: τὴν κόρην μὴ φθείρῃς Π: τὴν κόρην φθείρῃς Ε
25 - σ. 351,5. εἰώθει — ἄτοπον ΔΕ: λείπουσι Π   25. δ' ἐν μέσῳ ποιεῖν Δ: δὲ πάντα ποιεῖν ἐν τῷ μέσῳ Ε   26 (δίς). τῆς Δ: λείπει Ε

λόγους· εἰ τὸ ἀριστᾶν μηδὲν εἴη ἄτοπον, οὐδ' ἐν ἀγορᾷ εἴη ἄτοπον· οὐκ ἔστι δὲ ἄτοπον τὸ ἀριστᾶν, οὐδ' ἄρα ἐν ἀγορᾷ ἐστιν ἄτοπον.

Ἀγγελλομένου Φιλίππου ὡς μέλλοι τῇ Κορίνθῳ προςβάλλειν καὶ πάντων πρὸς ἔργοις ὄντων καὶ περισπωμένων, οὗτος τὸν οἰκεῖον πίθον ἐκύλιεν. Ἐρομένου δέ τινος Ὅτου χάριν, Διόγενες; Ὅτι, ἔφη, πάντων ταλαιπωρουμένων, ἐμὲ μηδὲν ποιεῖν ἄτοπον· κυλίω γοῦν τὸν πίθον, μηδὲν ἄλλο διαπράττεσθαι ἔχων.

Ὡραῖον ἰδὼν μειράκιον ἀτάκτως ἄνω καὶ κάτω μεταπηδῶν συνεχῶς, ἔφη·

Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,
ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές,, εἴ σ' ἔβαλόν περ.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου αὐτοῦ διάφοροι λέγονται λόγοι. Οἱ μὲν γάρ φασι βοὸς πόδα φαγόντα ὠμὸν χολερικῇ ληφθῆναι καὶ ὧδε τελευτῆσαι· ἄλλοι δέ φασι, πολύπουν κυσὶ συμμερίσασθαι βουλόμενον, οὕτω δηχθῆναι τοῦ ποδὸς τὸν τένοντα καὶ καταστρέψαι.

Ὕστερον δὲ οἱ πολῖται αὐτοῦ

τοιούτους τινὰς ἠρώτα λόγους· Εἰ τὸ ἀριστᾶν μηδέν ἐστιν ἄτοπον· οὐκ ἔστι δ' ἄτοπον τὸ ἀριστᾶν· οὐδ' ἐν ἀγορᾷ ἄρα ἐστὶν ἄτοπον.

VI, 2, 76. περὶ δὲ τοῦ θανάτου διάφοροι λέγονται λόγοι· οἱ μὲν γὰρ πολύποδα φαγόντα ὠμὸν χολερικῇ ληφθῆναι καὶ ὧδε τελευτῆσαι...(77) ἄλλοι φασὶ πολύπουν κυσὶ συμμερίσασθαι βουλόμενον οὕτω δηχθῆναι τοῦ ποδὸς τὸν τένοντα καὶ καταστρέψαι.

VI, 2, 78. ὕστερον δὲ καὶ οἱ

1. εἴη Δ: ἐστιν Ε 2-3. οὐδ' — εἴη ἄτοπον Δ: λείπουσιν Ε 3. δὲ Δ: δ' Ε 4. ἄρα ἐν ἀγορᾷ Δ: ἐν ἀγορᾷ ἄρα Ε 6. φιλίππου Π: τοῦ φιλίππου Δ 19. μηριόνη Π: μυριόνη Δ 23. αὐτοῦ ΔΠ: λείπει Ε 25. φασι βοὸς πόδα ΔΠ: πολύποδα Ε 27. δὲ φασι ΔΠ: φασὶ Ε 31. δὲ Δ: δ' Π: δὲ καὶ Ε

Ε.Ε.Δ.Τ.Φ.Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτίμησαν αὐτόν, καὶ ἐπέγραψαν οὕτω·

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου, ἀλλὰ σὸν οὔτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰών, Διόγενες, καθελεῖ·
μοῦνος ἐπεὶ βιοτᾶς αὐτάρκεα δόξαν ἔδειξας
θνητοῖς καὶ ζωᾶς οἶμον ἐλαφροτάταν.

πολῖται αὐτοῦ χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτίμησαν αὐτὸν καὶ ἐπέγραψαν οὕτω.

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου, ἀλλὰ σὸν οὔτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰών, Διόγενες, καθελεῖ·
μοῦνος ἐπεὶ βιοτᾶς αὐτάρκεα δόξαν ἔδειξας
θνατοῖς καὶ ζωᾶς οἶμον ἐλαφροτάταν.

Ἄλλο ἐπίγραμμα.

Διόγενες, ἄγε λέγε τίς ἔλαβέ σε μόρος
Ἀΐδαο. Ἔλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὀδάξ.

(79) ἔστι καὶ ἡμῶν ἐν τῷ προκελευσματικῷ μέτρῳ·

Α. Διόγενες, ἄγε λέγε τίς ἔλαβέ σε μόρος
ἐς Ἄϊδος. Δ. ἔλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὀδάξ.

Λέγεται δὲ τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀλέξανδρον μὲν ἐν Βαβυλῶνι, Διογένην δ' ἐν Κορίνθῳ τελευτῆσαι.

VI, 2, 79. Δημήτριος δ' ἐν τοῖς Ὁμωνύμοις φησὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας Ἀλέξανδρον μὲν ἐν Βαβυλῶνι, Διογένην δ' ἐν Κορίνθῳ τελευτῆσαι.

Κράτης ὁ Θηβαῖος, τῶν ἐλλογίμων ὢν τοῦ Διογένους μαθητῶν.

VI, 5, 85. Κράτης Ἀσκώνδου Θηβαῖος. καὶ οὗτος τῶν ἐλλογίμων τοῦ κυνὸς μαθητῶν.

Ὃς καὶ θυρεπανοίκτης ἐκαλεῖ-

VI, 5, 86. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυ-

3. Ἐν τῇ ᾤᾳ βραχυγραφικῶς ἐπίγραμμα Π 7. ἐπεὶ Ε: ἐπὶ ΔΠ αὐτάρκεα Ε: αὐταρκέα Π: ἄρταρ κέα Δ 7-8. δόξαν ΠΕ: δόξε Δ 9. ζωᾶς Ε: ζωῆς ΔΠ 12. ἄλλο ἐπίγραμμα Δ: ἔστι — μέτρῳ Ε: λείπει ἐν τῷ κειμένῳ, ἐν δὲ τῇ ᾤᾳ Ἕτερον Π 16. ἀΐδαο ΔΠ: ἐς Ἄϊδος Ε 17. ὀδάξ ΠΕ: ὁ δὰξ Δ 18. λέγεται δὲ ΔΠ: Δημήτριος — φησὶ Ε 20. δὲ Δ: δ' ὡς Π 25. ὁ ΔΠ: Ἀσκώνδου Ε τῶν ΔΠ: καὶ οὗτος τῶν Ε 28. ὃς θυρεπανοίκτης ἐκαλεῖτο ΔΠ: ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυρεπανοίκτης Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. Δ.Π.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

το διὰ τὸ πρὸς πᾶσαν θύραν εἰςιέναι καὶ διδάσκειν.

Παρακαλῶν ποτε τὸν γυμνασίαρχον, τῶν ἰσχίων αὐτοῦ ἥπτετο· ἀγανακτοῦντος δέ, ἔφη· Τί γὰρ οὐχὶ καὶ ταῦτα σά ἐστι καθ' ἅπερ καὶ τὰ γόνατα; Ἔλεγέ τε ἀδύνατον ἀδιάπτωτον εὑρεῖν, ἀλλ' ὥςπερ ἐν ῥοιᾷ [ἀεὶ] καὶ σαπρόν τινα κόκκον εἶναι.

Μενεδήμου τοῦ Ἐρετρικοῦ εὐπρεποῦς ὄντος καὶ δοκοῦντος χρησιμεύειν Ἀσκληπιάδῃ τῷ Φλιασίῳ, ἀψάμενος αὐτοῦ τῶν μηρῶν ὁ Κράτης ἔφη· Ἔνδον Ἀσκληπιάδης. Ἐφ' ᾧ δυςχεράνας ὁ Μενέδημος εἷλκεν αὐτὸν τοῦ ποδός. Ὁ δ' ἐπέλεγεν·

Ἕλκε ποδὸς τεταγὼν διὰ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

Συναισθόμενος δ' ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπῇδε πρὸς ἑαυτόν·

Στείχεις δὴ φίλε [κυρτῶν],

ῥεπανοίκτης διὰ τὸ εἰς πᾶσαν εἰςιέναι οἰκίαν καὶ νουθετεῖν.

VI, 5, 89. παρακαλῶν περί του τὸν γυμνασίαρχον, τῶν ἰσχίων αὐτοῦ ἥπτετο· ἀγανακτοῦντος δέ, ἔφη, «τί γάρ; οὐχὶ καὶ ταῦτα σά ἐστι καθάπερ καὶ τὰ γόνατα;» ἔλεγέ τ' ἀδύνατον εἶναι ἀδιάπτωτον εὑρεῖν, ἀλλ' ὥςπερ ἐν ῥοιᾷ ἀεὶ καὶ σαπρόν τινα κόκκον εἶναι.

VI, 5, 91. Διοκλῆς δέ φησιν ἑλχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετρικοῦ. ἐπειδὴ γὰρ εὐπρεπὴς ἦν καὶ ἐδόκει χρησιμεύειν Ἀσκληπιάδῃ τῷ Φλιασίῳ, ἀψάμενος αὐτοῦ τῶν μηρῶν ὁ Κράτης ἔφη, «ἔνδον Ἀσκληπιάδης.» ἐφ' ᾧ δυςχεράναντα τὸν Μενέδημον ἕλκειν αὐτόν, τὸν δὲ τοῦτο ἐπιλέγειν.

VI, 5, 92. Συναισθανόμενος ὅτι ἀποθνήσκει, ἐπῇδε πρὸς ἑαυτὸν λέγων,

Στείχεις δή, φίλε κυρτῶν,

1. πρὸς ΔΠ: εἰς Ε 1-2. θύραν εἰςιέναι ΔΠ: εἰςιέναι οἰκίαν Ε 2. διδάσκειν ΔΠ: νουθετεῖν Ε 3. ποτε ΔΠ: περί του Ε 5. δὲ ΔΕ: δ' Π 6-7. καθ' ἅπερ ἔγραψα: καθάπερ ΔΠΕ 7. τε ΔΠ: τ' Ε 8. ἀδύνατον ΔΠ: ἀδύνατον εἶναι Ε εὑρεῖν Ε: ἐρεῖν ΔΠ 9. ἀεὶ Ε: λείπει ΔΠ 10. τινα κόκκον εἶναι ΔΕ: εἶναι κόκκον Π 11-12. μενεδήμου — δοκοῦντος ΔΠ: Διοκλῆς — ἐδόκει Ε 16-17. δυςχεράνας ὁ μενέδημος ΔΠ: δυςχεράναντα τὸν μενέδημον Ε 17. εἷλκεν ΔΠ: ἕλκειν Ε 17-18. τοῦ ποδὸς ὁ δ' ἐπέλεγεν ΔΠ: τὸν δὲ τοῦτο ἐπιλέγειν Ε 19-20. ἕλκε — θεσπεσίοιο ΔΠ: καὶ ἑλκόμενος τοῦ ποδὸς ἐπέλεγεν ἀφροντιστῶν ἕλκε — θεσπεσίοιο ἀνωτέρω ἐν τέλει § 90 Ε 21. συναισθόμενος ΔΠ: συναισθανόμενος Ε δ' Π: δὲ Δ: λείπει Ε 22. ἑαυτὸν ΔΠ: ἑαυτὸν λέγων Ε 24. φίλε Ε: φίλος ΔΠ κυρτῶν Ε: λείπει ΔΠ

βαίνεις [τ'] εἰς Ἀΐδαο δόμους κυφὸς ⟨ὤρην⟩ διὰ γῆρας.

Τούτου παίγνια φέρονται τάδε·

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ,
καλὴ καὶ πίειρα, [περίρρυπος], οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰςπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνης ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·
ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους,
ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
οὐχ ὅπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

Ἔστι καὶ ἐφημερὶς ἡ θρυλουμένη οὕτως ἔχουσα·

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἰατρῷ δραχμήν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν,
πόρνῃ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

βαίνεις τ' εἰς Ἀΐδαο δόμους κυφὸς διὰ γῆρας.
ἦν γὰρ κυφὸς ὑπὸ χρόνου.

VI, 5,85. Τούτου παίγνια φέρεται τάδε·

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ,
καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυπος, οὐδὲν ἔχουσα,
εἰς ἣν οὔτε τις εἰςπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος,
οὔτε λίχνος πόρνης ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν·
ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους,
ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
οὐχ ὅπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

VI, 5,86. ἔστι καὶ ἐφημερὶς ἡ θρυλουμένη οὕτως ἔχουσα·

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἰατρῷ δραχμήν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν,
πόρνῃ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

1. τ' Ε: λείπει ΔΠ 2. ὤρην ΔΠ: λείπει Ε 3. ἦν — γῆρας Ε: λείπουσι ΔΠ 4. φέρονται ΔΠ: φέρεται Ε 6. τις Ε: τίς ΔΠ ἐνὶ ΠΕ: ἐν Δ 8. περίρρυπος Ε: λείπει ΔΠ 10. οὔτε ΔΠ: οὔτέ Ε εἰςπλεῖ Ε: πλεῖ ΔΠ 11. παράσιτος ΠΕ: παράσιτος Δ 14. σκόρδα Ε: σκόροδα ΔΠ 15. σῦκα Ε: σύκα ΔΠ 20-21. θρυλουμένη Ε: θρυλλουμένη ΔΠ 22. δέκ' Ε: δέκα ΔΠ 26-27. τριώβολον ΔΕ: τριόβολον Π

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ.Δ. ΤΗΣ Κ.Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Μητροκλῆς ὁ Μαρωνείτης ἀκούων Θεοφράστου τοσοῦτον διέφθαρτο, ὥστε ποτὲ μελετῶν καὶ μεταξύ πως ἀποπαρδών, ὑπ' ἀθυμίας οἴκοι κατάκλειστος ἦν. Μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Κράτης εἰςῆλθε πρὸς αὐτὸν παρακληθείς, θέρμους ἐπίτηδες βεβρωκώς. Ἔπειθε μὲν οὖν αὐτὸν διὰ τῶν λόγων μηδὲν φαῦλον πεποιηκέναι· τέρας γὰρ ἂν γεγονέναι, εἰ μὴ καὶ τὰ πνεύματα κατὰ φύσιν ἀπεκρίνετο· τέλος δὲ ἀποπαρδὼν ἀνέρρωσεν αὐτὸν ἀφ' ὁμοιότητος τῶν ἔργων. Τοὐντεῦθεν ἤκουεν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἱκανὸς κατὰ φιλοσοφίαν.

VI, 6, 94. Μητροκλῆς ὁ Μαρωνείτης, ἀδελφὸς Ἱππαρχίας, ὃς πρότερον ἀκούων Θεοφράστου τοῦ περιπατητικοῦ τοσοῦτον διέφθαρτο, ὥςτε ποτὲ μελετῶν καὶ μεταξύ πως ἀποπαρδὼν ὑπ' ἀθυμίας οἴκοι κατάκλειστος ἦν, ἀποκαρτερεῖν βουλόμενος. μαθὼν δὴ ὁ Κράτης εἰςῆλθε πρὸς αὐτὸν παρακληθεὶς [καὶ] θέρμους ἐπίτηδες βεβρωκώς ἔπειθε μὲν αὐτὸν καὶ διὰ τῶν λόγων μηδὲν φαῦλον πεποιηκέναι· τέρας γὰρ ἂν γεγονέναι εἰ μὴ καὶ τὰ πνεύματα κατὰ φύσιν ἀπεκρίνετο· τέλος δὲ καὶ ἀποπαρδὼν αὐτὸν ἀνέρρωσεν, ἀφ' ὁμοιότητος τῶν ἔργων παραμυθησάμενος. τοὐντεῦθεν ἤκουεν αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἱκανὸς ἐν φιλοσοφίᾳ.

Ἱππαρχία ἡ ἀδελφὴ Μητροκλέους ἤρα τοῦ Κράτητος καὶ τῶν λόγων καὶ τοῦ βίου, οὐδενὸς τῶν μνηστευομένων ἐπιστρεφομένη, ἀλλὰ πάντ' ἦν αὐτῇ Κράτης. Καὶ δὴ καὶ ἠπείλει τοῖς γο-

VI, 7, 96. Ἐθηράθη δὲ τοῖς λόγοις καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μητροκλέους Ἱππαρχία. Μαρωνῖται δ' ἦσαν ἀμφότεροι. καὶ ἤρα τοῦ Κράτητος καὶ τῶν λόγων καὶ τοῦ βίου, οὐδενὸς τῶν μνηστευομένων

1-2. ἀκούων ΔΠ: ἀδελφὸς Ἱππαρχίας ὃς πρότερον Ε 2. θεοφράστου ΔΠ: Θεοφράστου τοῦ περιπατητικοῦ Ε 3. ποτὲ ΔΕ: λείπει Π 5. ἦν ΔΠ: ἦν ἀποκαρτερεῖν βουλόμενος Ε 6. δὲ τοῦτο ΔΠ: δὴ Ε 7. παρακληθεὶς ΠΕ: λείπει Δ θέρμους ΔΠ: [καὶ] θέρμους Ε 9. οὖν ΔΠ: λείπει Ε διὰ ΔΠ: καὶ διὰ Ε 13. δὲ ΔΠ: δὲ καὶ Ε 13-14. ἀνέρρωσεν αὐτὸν ΔΠ: αὐτὸν ἀνέρρωσεν Ε 14. ἔργων ΔΠ: ἔργων παραμυθησάμενος Ε 16-17. κατὰ φιλοσοφίαν ΔΠ: ἐν φιλοσοφίᾳ Ε 22-23. Ἱππαρχία — μητροκλέους ΔΠ: Ἐθηράθη — ἀμφότεροι καὶ Ε 25. μνηστευομένων ΠΕ: νηστευομένων Δ 26. ἀλλὰ ΔΠ: οὐ πλούτου, οὐκ εὐγενείας, οὐ κάλλους· ἀλλὰ Ε 26-27. αὐτῇ κράτης ΔΠ: Κράτης αὐτῇ Ε

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

νεῦσιν ἀναιρήσειν ἑαυτήν, εἰ μὴ τούτῳ δοθείη. Κράτης μὲν οὖν, παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς ἀποστρέψαι τὴν παῖδα, πάντα ἐποίει, καὶ τέλος μὴ πείθων, ἀναστὰς καὶ ἀποθέμενος τὴν ἑαυτοῦ σκευὴν ἀντικρὺ αὐτῆς, ἔφη· Ὁ μὲν νυμφίος οὗτος, ἡ δὲ κτῆσις αὕτη· πρὸς ταῦτα βουλεύου· οὐδὲ γὰρ ἔσῃ κοινωνός, εἰ μὴ καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων γενηθείης. Εἵλετο ἡ παῖς, καί, ταὐτὸν ἀναλαβοῦσα σχῆμα, συμπεριῄει τἀνδρὶ καὶ ἐπὶ τὰ δεῖπνα συναπῄει. Καί ποτε πρὸς Λυσίμαχον εἰς τὸ συμπόσιον ἐλθοῦσα, Θεόδωρον τὸν Ἄθεον ἤλεγξε, σόφισμα προτείνασα τοιοῦτον· Ὃ ποιῶν Θεόδωρος οὐκ ἂν ἀδικεῖν λέγοιτο, οὐδ' Ἱππαρχία ποιοῦσα τοιοῦτον ἀδικεῖν λέγοιτ' ἄν· Θεόδωρος δὲ τύπτων ἑαυτὸν οὐκ ἀδικεῖ· οὐδ' ἄρα Ἱππαρχία τύπτουσα Θεόδωρον ἀδικεῖ. Ὁ δὲ πρὸς μὲν τὸ λεχθὲν οὐδὲν ἀπήντησεν, ἀνέσυρε δ' αὐτῆς θοἰμάτιον· ἀλλ' οὔτε κατεπλάγη Ἱπ-

ἐπιστρεφομένη, οὐ πλούτου, οὐκ εὐγενείας, οὐ κάλλους· ἀλλὰ πάντ' ἦν Κράτης αὐτῇ. καὶ δὴ καὶ ἠπείλει τοῖς γονεῦσιν ἀναιρήσειν αὐτήν, εἰ μὴ τούτῳ δοθείη. Κράτης μὲν οὖν παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς ἀποτρέψαι τὴν παῖδα, πάντ' ἐποίει, καὶ τέλος μὴ πείθων, ἀναστὰς καὶ ἀποθέμενος τὴν ἑαυτοῦ σκευὴν ἀντικρὺ αὐτῆς ἔφη, «ὁ μὲν νυμφίος οὗτος, ἡ δὲ κτῆσις αὕτη, πρὸς ταῦτα βουλεύου· οὐδὲ γὰρ ἔσεσθαι κοινωνός, εἰ μὴ καὶ τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων γενηθείης.» (97) εἵλετο ἡ παῖς καὶ ταὐτὸν ἀναλαβοῦσα σχῆμα συμπεριῄει τἀνδρὶ καὶ ἐν τῷ φανερῷ συνεγίνετο καὶ ἐπὶ τὰ δεῖπνα ἀπῄει. ὅτε καὶ πρὸς Λυσίμαχον εἰς τὸ συμπόσιον ἦλθεν, ἔνθα Θεόδωρον τὸν ἐπίκλην Ἄθεον ἐπήλεγξε, σόφισμα προτείνασα τοιοῦτον· Ὃ ποιῶν Θεόδωρος οὐκ ἂν ἀδικεῖν λέγοιτο, οὐδ' Ἱππαρχία ποιοῦσα τοῦτο ἀδικεῖν λέγοιτ' ἄν· Θεόδωρος δὲ τύπτων ἑαυτὸν οὐκ ἀδικεῖ, οὐδ'

1. ἑαυτὴν ΔΠ : αὐτὴν Ε 2. οὖν *ἐν τῷ κειμένῳ ἑξῆς* ΔΕ: *ἐν τῷ κειμένῳ ἄνωθεν* Π 4. ἀποστρέψαι ΔΠ : ἀποτρέψαι Ε 5. πάντα ΔΠ: παντ' Ε 7. αὐτῆς ΔΕ: ταύτης Π 10. ἔσῃ Δ: ἔσεσθαι ΠΕ 11. τῶν ΔΠ: τῶν αὐτῶν Ε 14. τἀνδρὶ ΔΠ: τἀνδρὶ—συνεγίνετο Ε 14-15. συναπῄει Δ: ἀπῄει ΠΕ 15. καί ποτε ΔΠ : ὅτε καὶ Ε 16. ἐλθοῦσα ΔΠ: ἦλθεν ἔνθα Ε 16-17. θεόδωρον τὸν ἄθεον ἤλεγξε Δ: ἤλεγξε τὸν ἄθεον θεόδωρον Π: Θεόδωρον τὸν ἐπίκλην Ἄθεον ἐπήλεγξε Ε 21. τοιοῦτον ΔΠ: τοῦτο Ε 23-24. τύπτουσα θεόδωρον ΔΠ: Θεόδωρον τύπτουσα Ε 25. μὲν ΔΕ: *λείπει* Π

παρχία, οὔτε διεταράχθη ὡς γυνή. Ἀλλὰ καὶ εἰπόντος αὐτῇ

Αὕτη ἐστὶν ἡ τὰς παρ' ἱστοῖς
ἐκλιποῦσα κερκίδας;

Ἐγώ, φησίν, εἰμι, Θεόδωρε· ἀλλὰ μὴν κακῶς σοι βεβουλεῦσθαι δοκῶ περὶ ἑαυτῆς, εἰ τὸν χρόνον ὃν ἔμελλον ἱστοῖς προςαναλώσειν, τοῦτον εἰς παιδείαν κατεχρησάμην;

ἄρα Ἱππαρχία Θεόδωρον τύπτουσα ἀδικεῖ. ὁ δὲ πρὸς μὲν τὸ λεχθὲν οὐδὲν ἀπήντησεν, ἀνέσυρε δ' αὐτῆς θοιμάτιον· ἀλλ' οὔτε κατεπλάγη Ἱππαρχία οὔτε διεταράχθη ὡς γυνή. (98) ἀλλὰ καὶ εἰπόντος αὐτῇ,

Τίς τὰς παρ' ἱστοῖς ἐκλιποῦσα
κερκίδας;

« ἐγώ, φησίν, εἰμί, Θεόδωρε· ἀλλὰ μὴ κακῶς σοι δοκῶ βεβουλεῦσθαι περὶ αὐτῆς εἰ, τὸν χρόνον ὃν ἔμελλον ἱστοῖς προςαναλώσειν, τοῦτον εἰς παιδείαν κατεχρησάμην; »

Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἰσχνὸς ἦν, ὑπομήκης, μελάγχρους. Ὅθεν τις αὐτὸν εἶπεν Αἰγυπτίαν κληματίδα.

VII, 1, 1. Ζήνων Μνασέου [ἢ Δημέου] Κιτιεὺς... καὶ Ἀπολλώνιος δέ φησιν ὁ Τύριος ὅτι ἰσχνὸς ἦν, ὑπομήκης, μελάγχρους — ὅθεν τις αὐτὸν εἶπεν Αἰγυπτίαν κληματίδα...

Τούτου χρηστηριαζομένου τί πράττων ἄριστα βιώσεται, ἀπεκρίνατο ἡ Πυθία, εἰ συγχρωτίζοιτο νεκροῖς· ὅθεν συνέντα τὰ τῶν ἀρχαίων ἀναγινώσκειν. Τοῦ-

VII, 1, 2. χρηστηριαζομένου αὐτοῦ τί πράττων ἄριστα βιώσεται, ἀποκρίνασθαι τὸν θεόν, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὅθεν ξυνέντα τὰ τῶν ἀρχαίων ἀναγι-

3. αὕτη ἐστὶν ἡ ΔΠ: Τίς Ε 5. εἰμι ἔγραψα: εἰμί ΔΠΕ 6. μὴν Δ: μὴ ΠΕ σοι ΔΕ: λείπει Π βεβουλεῦσθαι δοκῶ Δ: δοκῶ βεβουλεῦσθαι ΠΕ 7. ἑαυτῆς ΔΠ: αὐτῆς Ε 17. Ζήνων ὁ κιτιεὺς ΔΠ: Ζήνων — ὅτι Ε 19. αὐτὸν εἶπεν ΔΞ: εἶπεν αὐτὸν Π 23. τούτου χρηστηριαζομένου ΔΠ: χρηστηριαζομένου αὐτοῦ Ε 24-25. ἀπεκρίνατο Δ: ἀπεκρίθη Π: ἀποκρίνασθαι Ε 25. ἡ πυθία ΔΠ: τὸν θεὸν Ε 26. νεκροῖς ΔΠ: τοῖς νεκροῖς Ε συνέντα ἔγραψα: συνιέντα ΔΠ: ξυνέντα Ε 27. ἀναγινώσκειν ΔΠ: ἀναγινώσκειν — τρόπον Ε 27-σ. 358,1. τοῦτόν φασι ἔγραψα: τοῦτον φασὶ ΠΕ: λείπουσιν Ε

τόν φασι πορφύραν ἐμπεπορευμένον ἀπὸ Φοινίκης πρὸς τῷ Πειραιεῖ ναυαγῆσαι	νώσκειν. τῷ οὖν Κράτητι παρέβαλε τοῦτον τὸν τρόπον. πορφύραν ἐμπεπορευμένος ἀπὸ τῆς Φοινίκης πρὸς τῷ Πειραιεῖ ἐναυάγησεν.
καὶ εἰπεῖν Νῦν εὐπεπλόηκα ὅτε νεναυάγηκα, καὶ Εὖ γε ἡ τύχη ποιεῖ προςελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ.	VII, 1,4. ἵνα καὶ φασιν αὐτὸν εἰπεῖν. «νῦν εὐπλόηκα, ὅτε νεναυάγηκα.» . . . (5) ἄλλοι δέ, διατρίβοντα ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀκοῦσαι τὴν ναυαγίαν καὶ εἰπεῖν, «εὖγε ποιεῖς, τύχης, προςελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ.
Ἕως μὲν οὖν τινος ἤκουε Κράτητος καὶ τὴν Πολιτείαν αὐτοῦ ἔγραψεν· ἐφ' ᾧ καὶ τινες παίζοντες ἔλεγον ἐπὶ τῆς τοῦ κυνὸς οὐρᾶς αὐτὸν γεγραφέναι μετὰ δὲ ἀπέστη πρὸς Στίλπωνα.	VII, 1,4. «ἕως μὲν οὖν τινὸς ἤκουσε τοῦ Κράτητος· ὅτε καὶ τὴν Πολιτείαν αὐτοῦ γράψαντος, τινὲς ἔλεγον παίζοντες ἐπὶ τῆς τοῦ κυνὸς οὐρᾶς αὐτὴν γεγραφέναι.... Τελευταῖον δὲ ἀπέστη καὶ τῶν προειρημένων ἤκουσεν (πρβλ. VII, 1,2: εἶτα καὶ Στίλπωνος ἀκοῦσαί φασιν αὐτόν.)
Ὅτε καί, τοῦ Κράτητος ἕλκοντος αὐτὸν τοῦ ἱματίου ἀπὸ Στίλπωνος, εἶπεν· Ὦ Κράτης, λαβὶς φιλοσόφων ἐστὶν ἐπιδέξιος	VII, 1,4. φησὶ δ' Ἀπολλώνιος ὁ Τύριος, ἕλκοντος αὐτὸν Κράτητος τοῦ ἱματίου ἀπὸ Στίλπωνος, εἰπεῖν, «ὦ Κράτης, λαβὴ

1-2. ἐμπεπορευμένον ΔΠ: ἐμπεπορευμένος Ε 2. ἀπὸ ΔΠ: ἀπὸ τῆς Ε 3. ναυαγῆσαι ΔΠ: ἐναυάγησεν Ε 6. καὶ ΔΠ: ἵνα — αὐτὸν Ε εὐπεπλόηκα ΔΠ: εὐπλόηκα Ε 7. καὶ εὖ γε ΔΠ: ἄλλοι — εὖγε Ε 7-8. ἡ τύχη ποιεῖ ΔΠ: ποιεῖς, τύχης (γρ. τύχη) Ε 13. τινος ἤκουε ΔΠ: τινὸς ἤκουσε τοῦ Ε 14. καὶ ΔΠ: ὅτε καὶ Ε 15-16. ἔγραψεν ἐφῶ — ἔλεγον ΔΠ: γράψαντος — παίζοντες Ε 17. αὐτὸν ΔΠ: αὐτὴν Ε 17-18. μετὰ — στίλπωνα ΔΠ: τελευταῖον — ἤκουσεν Ε 18. Στίλπωνα ἔγραψα: στίλπνωνα ΔΠ 22. ὅτε καὶ ΠΔ: φησὶ — Τύριος Ε 23. αὐτὴν ΔΠ· αὐτὸν Κράτητος Ε 24. Στίλπωνος Ε: στίλπνωνος ΔΠ εἶπεν ΔΠ: εἰπεῖν Ε 25. λαβὶς ΔΠ: λαβὴ Ε

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
Ε.Υ. Δ... ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ἢ τῶν ὤτων· πείσας οὖν ἕλκε τούτων· εἰ δέ με βιάζῃ, τὸ μὲν σῶμα παρὰ σοὶ ἔσται, ἡ δὲ ψυχὴ παρὰ Στίλπωνι. »

Ἀπεδέχετο δ' αὐτὸν Ἀντίγονος, καί, εἴ ποτε Ἀθήναζε ἥκοι, ἤκουεν αὐτοῦ.

Λέγεται δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν τοῦ Ζήνωνος εἰπεῖν τὸν Ἀντίγονον, οἷον εἴη θέατρον ἀπολωλεκώς. Ἐρωτηθεὶς δὲ διὰ τί θαυμάζει αὐτόν, Ὅτι, ἔφη, πολλῶν καὶ μεγάλων αὐτῷ διδομένων ὑπ' ἐμοῦ, οὐδέποτ' ἐχαυνώθη οὐδὲ ταπεινὸς ὤφθη.

Καλλωπιστοῦ τινος ὀχέτιόν τι ὀκνηρῶς ὑπερβαίνοντος, Δικαίως, εἶπεν, ὑφορᾷ τὸν πηλόν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν αὐτῷ κατοπτρίσασθαι.

Ἔφασκε τοὺς μὲν τῶν ἀσολοίκων λόγους καὶ ἀπηρτισμένους ὁμοίους εἶναι τῷ ἀργυρίῳ τῷ Ἀλεξανδρηνῷ, εὐοφθάλμους μὲν καὶ περιγεγλυμμένους, καθ' ἃ καὶ

φιλοσόφων ἐστὶν ἐπιδέξιος ἢ διὰ τῶν ὤτων· πείσας οὖν ἕλκε τούτων· εἰ δέ με βιάζῃ, τὸ μὲν σῶμα παρὰ σοὶ ἔσται, ἡ δὲ ψυχὴ παρὰ Στίλπωνι. »

VII, 1, 6 Ἀπεδέχετο δ' αὐτὸν καὶ Ἀντίγονος καὶ εἴ ποτ' Ἀθήναζε ἥκοι, ἤκουεν αὐτοῦ...

VII, 1, 15. λέγεται δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ Ζήνωνος εἰπεῖν τὸν Ἀντίγονον, οἷον εἴη θέατρον ἀπολωλεκώς·.. ἐρωτηθεὶς δὲ διὰ τί θαυμάζει αὐτόν, « ὅτι, ἔφη, πολλῶν καὶ μεγάλων αὐτῷ διδομένων ὑπ' ἐμοῦ οὐδέποτ' ἐχαυνώθη οὐδὲ ταπεινὸς ὤφθη. »

VII, 1.16. λέγω δὲ οἷον ἐπὶ τοῦ καλλωπιζομένου ποτὲ ἔφη. (17) ὀχέτιον γάρ τι ὀκνηρῶς αὐτοῦ ὑπερβαίνοντος, « δικαίως, εἶπεν, ὑφορᾷ τὸν πηλόν· οὐ γάρ ἐστιν ἐν αὐτῷ κατοπτρίσασθαι. »

VII, 1, 18. ἔφασκε δὲ τοὺς μὲν τῶν ἀπολοίκων λόγους καὶ ἀπηρτισμένους ὁμοίους εἶναι τῷ ἀργυρίῳ τῷ Ἀλεξανδρηνῷ· εὐοφθάλμους μὲν καὶ περιγεγραμμέ-

1. τῶν ΔΠ: διὰ τῶν Ε 3. ἡ δὲ ψυχὴ ΠΕ: ἡ ψυχὴ δὲ Δ 4. Στίλπωνι Ε: στίλπνωνι ΔΠ 6. αὐτὸν ΔΠ: αὐτὸν καὶ Ε 7. ποτε ΔΠ: ποτ' Ε 9. μετὰ ΔΠ: μετὰ τὴν Ε 16. ταπεινὸς ὤφθη ΔΕ: ἐταπεινώθη Π 17. καλλωπιστοῦ ΔΠ: λεγω—ἔφη Ε ὀχέτιόν τι Π: ὀχέτιον Δ: ὀχέτιον γάρ τι Ε 18 ὀκνηρῶς ΔΠ: ὀκνηρῶς αὐτοῦ Ε 23. ἔφασκε Π: οὗτος ἔφασκε Δ: ἔφασκε δὲ Ε 23-24. τῶν ἀσολοίκων ΔΕ: ἀσολοίκους Π 27. περιγεγλυμμένους Δ: περιγεγραμμένους ΠΕ καθ' ἃ ἔγραψα: καθα ΔΠΕ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ Ε.Υ. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τὸ νόμισμα, οὐδὲν δὲ διὰ ταῦτα βελτίονας· τοὺς δὲ τοὐναντίον ἀφωμοίου τοῖς ἀττικοῖς τετραδράχμοις, εἰκῇ μὲν κεκομμένοις καὶ σολοικικῶς, καθέλκειν μέντοι πολλάκις τὰς κεκαλλιγραφημένας λέξεις.

τοὺς καθὰ καὶ τὸ νόμισμα, οὐδὲν δὲ διὰ ταῦτα βελτίους. τοὺς δὲ τοὐναντίον ἀφωμοίου τοῖς Ἀττικοῖς τετραδράχμοις, εἰκῇ μὲν κεκομμένοις καὶ σολοίκως, καθέλκειν μέντοι πολλάκις τὰς κεκαλλιγραφημένας λέξεις.

Πρὸς ὀψοφάγον μηδὲν τοῖς συμβιωταῖς καταλείποντα, παρατεθέντος ποτὲ μεγάλου ἰχθύος, ἄρας οἷος ἦν κατεσθίειν· ἐμβλέψαντος δέ, Τί οὖν, ἔφη, τοὺς συμβιώτας πάσχειν καθ' ἡμέραν, εἰ μὴ σὺ δύνασαι ἐνεγκεῖν τὴν ἐμὴν ὀψοφαγίαν;

VII, 1,19. πρὸς δὲ τὸν ὀψοφάγον μηδὲν τοῖς συμβιωταῖς καταλιπόντα, παρατεθέντος ποτὲ μεγάλου ἰχθύος, ἄρας οἷος ἦν κατεσθίειν· ἐμβλέψαντος δὲ «τί οὖν, ἔφη, τοὺς συμβιωτὰς οἴει πάσχειν καθ' ἡμέραν, εἰ σὺ μίαν μὴ δύνασαι ἐνεγκεῖν τὴν ἐμὴν ὀψοφαγίαν;»

Πρὸς τὸν φάσκοντα ὡς τὰ πολλὰ αὐτῷ Ἀντισθένης οὐκ ἀρέσκει, χρείαν Σοφοκλέους προσενεγκάμενος, ἠρώτησεν, εἴ τινα καὶ καλὰ ἔχειν αὐτῷ δοκεῖ. Τοῦ δ' οὐκ εἰδέναι φήσαντος, Εἶτ' οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, εἰ μέν τι κακὸν εἴη εἰρημένον ὑπ' Ἀντισθένους τοῦτ' ἐκλεγόμενος καὶ μνημονεύων, εἰ δέ τι

VII, 1,19. πρὸς δὲ τὸν φάσκοντα ὡς τὰ πολλὰ αὐτῷ Ἀντισθένης οὐκ ἀρέσκοι, χρείαν Σοφοκλέους προενεγκάμενος ἠρώτησεν εἴ τινα καὶ καλὰ ἔχειν αὐτῷ δοκεῖν· τοῦ δ' οὐκ εἰδέναι φήσαντος, «εἶτ' οὐκ αἰσχύνῃ, ἔφη, εἰ μέν τι κακὸν εἴη εἰρημένον ὑπ' Ἀντισθένους, τοῦτ' ἐκλεγόμενος

1. διὰ ταῦτα ΠΕ: διαταῦτα Δ 2. βελτίονας ΔΠ: βελτίους Ε 5. σολοικικῶς ΔΠ: σολοίκως Ε 8. πρὸς ΔΠ: πρὸς δὲ τὸν Ε 9. συμβιωταῖς Ε: συμβιώταις ΔΠ καταλείποντα ΔΠ: καταλιπόντα Ε 11. οἷος Ε: οἷός τ' ΔΠ 13. συμβιωτὰς Ε: συμβιώτας ΔΠ πάσχειν ΔΠ: οἴει πάσχειν Ε καθ' ἡμέραν Ε: καθημέραν ΔΠ 14. μὴ σὺ ΔΠ: σὺ μίαν μὴ Ε 17. τὸν ΔΠ: δὲ τὸν Ε 18. αὐτῷ ἀντισθένης ΔΕ: ·αὐτῷ· ἀντισθένης αὐτῷ Π ἀρέσκει ΔΠ: ἀρέσκοι Ε 19-20. προσενεγκάμενος ΠΕ: εἰσενεγκάμενος Δ: προενεγκάμενος Ε 20. καὶ ΔΕ: λείπει Π 21. ἔχειν αὐτῷ ΔΕ: αὐτῷ ἔχειν Π δ' ΠΕ: δὲ Δ 25 - σ. 361,2: κακὸν εἴη (ἦν Π) — κατέχειν ΠΕ: καλὸν ἦν εἰρημένον ὑπ' ἀντισθένους οὐδὲ ὑποβαλλόμενος κατέχειν, εἰ δέ τι κακόν, τοῦτ' ἐκλεγόμενος καὶ μνημονεύων Δ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006